

PACCARIELLE

Cóla Paccariéllë, fatiatóre rinómatë, è canusciutë pë tutta la zona pë na particolarità: Quannë va a caccia au poštë ‘é cërcà la sélvaggina va a la cërca dë nocë, mënnulë, fichë, uva, mëlë, përé, prunë e chi chiù në sa, chiù në méttë. Cë štëssë na vóta ca turnannë a la casa ‘n s’arrëtirassë kë sacchéttë e tascapanë vacantë.

Quannë fosë, l’autajérë më parë, Cóla zë rëtëratte a la casa kë na bèlla sórprésa. Addusëratë...

‘A la partë ‘é Mascionë štëa nu cuntarinë chë facëa l’uortë e curava purë nu sacchë ‘e arburë da fruttë ‘Štu povër’ómë però ogni tantë vërëva che mò lë mancavë u laccetiéllë, mò lë spëgatiéllë, mo la jëta, mo u piérë ‘é ‘nzalata, mò lë pëschë, mò le mëlë, insomma z’ëva štancatë dë farzë frecà.

Tutta ‘ssa sparëtorìa ‘é grazia ‘é Dijë accarëva sèmpë vèrzë miézëjuornë o vèrzë la sëra appëna facëa scurë.

U povërë crištianë zë lamëntava kë lë vicinë: Nnë më spiéghë chi më vé’ a frëcà la rrobba, vištë ca štënghtë quascë tuttë lë juornë ‘n campagna, ricëa issë.

Mò na sëra truannësë a parlà kë n’amichë suo’, quissë lë ricëttë: Virë ca rént’a la campagna to’ hajë vištë caccijà a nu ciértë Cóla Paccariéllë, quissë è unë ca pochë lë piacë la fatija e usa arrangiarzë pë campà.

‘Štu cuntarinë dicëttë: ah chëssa c’è, vulëva ricë ca më mancava sèmpë la rrobba e mò cë pënzë i’, u faccë i’ a vërë chë lë cumbinë! E da quillë mumèntë ‘ncumënza ad appuštarrzë.

Nu juornë vèrëttë ‘a luntanë a ‘štu Cóla chë caccia vë e, vèrzë miézëjuornë, fa finta dë turnarzënë a la massaria chë štëa ‘a n’auta partë d’u tërrëtorinë, però a u poštë ‘é irzënë a la massaria zë në torna quattë quattë e zë va a ‘nnasconnë rént’a nu campë dë grannërinie , addò già avëa nnascuóstë u buèntë.

Quannë vërë a ‘štu Cola chë prima fa fintë dë scëgliërzë cacché ficura e doppë nu pochë vërë ca caccia na bušta e cë ‘ncumënza a méttë lë ficura réntër. Doppë zë në va cchiù réntër a la vigna e coglië ddù rasp ‘é uva muscatèllë, chë putëanë fa miézëchilë l’unë.

A ‘štu povërë cuntarinë lë ncumënzattë a saglì la štizza ‘ncapë... e allora z’avvëcina ‘é cchiù da la partë ‘é Cóla, sèmpë quattë quattë, c’u buèntë ‘ncuollë.

Cóla nën cuntièntë, passa vicinë a lë mëlunë e zë frëca purë nu mëlunciéllë.

Quannë u cuntarinë èscë forë c’u bbuèntë ‘mmanë e fa: Ah, t’haj’ ‘cchiappatë bruttë mariuolë, assassinë...tu scië quillë chë më fa sparì la rrobba, fruttë d’u surorë dë la vita mija!

T’haja spaccà la capë, assassinë! Arapë justë mò ‘ssa bušta e ‘ssu tascapanë!

Mò Cóla ze vulëa dëfënnë ricënnë ca làrrëntër cë tënëa la mërënna, ma quillë, u cuntarinë, u avëa vištë chë mërënna c’ëva missë réntër a u tascapanë. U acchiappattë e lë ricëttë: pajemë justë mò tutta la rrobba ca të scië pigliatë da quannë z’è apërta la caccia finë a mò, sennò të spacchë la capë e ‘ntë fa chiù vërë a ‘štë partë, ca la prossema vota të faccë acchiappà da lë carbuniérë.

Ma nn’è funitë u fattë, addusëratë... Datësë ca Cóla tënëa sulë diécëmila lirë ‘ncuollë, u cuntarinë zë facëttë lassà l’orologgë, la fëdë e na catenina d’ór’ chë cë l’ëva rialatë la mogliéra primë ‘é spusarzë, cundicënnë ca ” quannë è štasëra më puortë chill’autë e quarantamila lirë e t’arrënnë la rrobba to’ ”.

Quannè z'arrètèrattè a la casa Còla avèttè purè rà cuntè a la mogliéra chë z'accurgèttè ca nèn tènèa la fédè, ma sapèttè méttè la scusa: lè dicèttè ca z'éva rotta la motociclèttà e l'avuta lassà 'mpégnè a u méccanèchë.

E accusi a la séra Còla vèttà purtà lè soldè. Ma chë tuttè chéssa u viziè 'é arrubbà n' z'u luattè, ma avèttà cagnà tèrrètoriè 'é caccia , pècchè a la via 'è Mascionè zè ru avèanè mparatè tuttè quantè e cummè u vèrévènè, u sècutavènè frischiannèlè appriéssè.